Anul XIV — Sibiiu, Sâmbătă 15/27 Februarie 1897 — Nr. 36

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refusă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. sĕ vênd la »Tipografia«, soc. pe acțiuni.

Punctele de orientare.

I.

Dacă din articolii de până acum ai „Tribunei Poporului“ cetitorul, în lipsa unui program, nu s'ar fi putut dumerì asupra rostului ei, asupra scopului ce urmăreşte, „punctele de orientare“ publicate pe la începutul lunei acesteia au trebuit sĕ-'l orienteze pe deplin. Numai naivii, ori cei-ce n'au peste tot nici un fel de orientare politică, pot astăzi sĕ mai creadă, că la „Tribuna Poporului“ nu sûnt gânduri reservate, şi nu se urmăresc scopuri ascunse, condamnabile.

Au fost printre noi oameni, cari s'au ridicat din timp în timp cu idea de a abate pe Români dela programul naţional, şi dela politica, ce 'şi-au descris-o prin el. Toţi aceştia au păţit-o. „Tribuna Poporului“ pe urma lor a apucat — şi nu ne îndoim un moment, că şi ea va păţi-o cum merită.

O deosebire există totuşi între „Tribuna Poporului“, şi între acei antecesori politici ai sei, pe care caută a-'i imita, sau a-'i întrece.

Aceia au declarat scopul şi intenţiunea lor dela început, clar şi franc. Oamenii dela „Tribuna Poporului“, mai rafinaţi, mai „diplomaţi“ — dacă vreţi o vorbă plăcută lor — caută a face acelaşi lucru, dar' în altă formă. Ei nu edau „*Viitorul*“ — ci *Tri — bu — na Po — po — ru — lui*! Ei se inspiră din „*sentimentul poporului*“ — şi linguşesc pe bietul popor, care în mare parte n'are idee de câte se fac în numele şi pe spatele lui, îl linguşesc şi-'l momesc, că „poporul conduce“, „masele poporului dau directiva“, „poporul face corectivul greşelilor politice“, poporul este totul.

Cine nu observă falsitatea acestor golătăţi de o demagogie ordinară?

Cine nu vede că aceste fire îndulcite sûnt numai pentru a avè cu ce sĕ se facă marea tragere pe sfoară a întregului popor şi a causei sale?

Dar' eată brutala „orientare“, ce ne-o face „Trib. Poporului“.

Articolii, de cari ne ocupăm, faimoşi deja dela ziua apariţiei lor, au ocupat 7 numeri ai foii din Arad, şi s'au publicat tot în fruntea ziarului, neprovĕzuţi cu nici un semn.

După un articol de întroducere, în al doilea se face jocul cu „poporul“. În fruntea articolului (nr. 15) sĕ accentuează „ţinta politicei noastre“.

„Ţinta luptelor politice seculare ale poporului român a fost totdeauna şi este şi astăzi: redobândirea egalităţii de drepturi sociale, bisericeşti şi politice pentru toate popoarele din patrie“.

Autorul uită, sau sĕ face a uita, că pe lângă *egalitatea de drepturi*, noi Românii cerem, şi ţintim a câştiga, şi o *garanţă* a acestei egalităţi, pe care noi o aflăm în *autonomia Transilvaniei*, primul punct al programului nostru naţional.

În articolul III autorul arată cum Ungurii au căutat şi caută, se presinte în lumină falsă pretensiunile noastre, ascriindu-ne tendenţe ascunse de „daco-romanism“.

„În posiţiunea noastră *gingaşe* şi *grea*, în care ne aflăm — scrie autorul — şi *umbra unei bănueli* poate sĕ ne strice, şi trebue sĕ păzim cu cea mai mare rigoare, ca atitudinea noastră sĕ nu poată fi *presentată într'o lumină nefavorabilă* pentru scopurile politicei naţionale“.

Are tot dreptul dl autor în aceste cuvinte, dar' el continuă:

„*Mult s'a greşit* în timpul din urmă în contra acestei recerinţe“.

După acestea am aştepta, ca drept dovadă, dl autor al „orientărilor“ sĕ ne aducă probe despre nişte manifestaţiuni de „daco-romanism“ sau cine ştie ce acte ţintite spre „descompunerea statului“.

În schimb însĕ, drept dovezi ale aserţiunii sale, el ne dă următoarele:

„Două importante evenimente, cari ating de-adreptul chestiunea română, s'au petrecut de doi ani încoace: *actul de graţie* pentru cei condamnaţi în procesul Memorandului şi visita Maiestăţii Sale Împĕratului la Bucureşti. Aceste evenimente, mari şi epocale, urmate curênd una după alta, trebuia pe fiecare din noi sĕ-'l pună la gânduri, şi pe toţi sĕ ne facă a ne socotì bine care sĕ fie atitudinea poporului în faţa lor. Îndeosebi *conducerea partidului*, care se găsea acum în faţa unei situaţiuni cu desĕvîrşire schimbate prin factori politici hotărîtori, puternici şi nouĕ foarte binevoitori — nu putea face un pas fără a se fi asigurat mai 'nainte de consimţĕmêntul poporului. Căci factorul constituţional suprem, Coroana la care noi apelasem, nu numai că a intervenit, ci gloriosul ei purtător se duce la — Bucureşti, pentru-ca sĕ dee dovezi de afecţiunea şi amiciţia ce o păstrează pentru fraţii nostri din regat şi despre încrederea ce are în dînşii. Legăturile intime ce au fost manifestate cu ocasiunea acestor sĕrbări că există între ambele ţeri şi Ilustrii lor Domnitori, trebuiau sĕ înveselească şi inimile supuşilor români ai Maiestăţii Sale Împĕratului Rege Francisc Iosif“.

„*Cu câtă uşurătate s'au nesocotit la noi aceste împregiurări ale* situaţiunii schimbate dovedesc faptele, asupra cărora noi nu voim sĕ stăruim mai mult decât e trebuinţă pentru dovedirea afirmaţiunii noastre. La intervenţiunea Coroanei noi am rĕspuns mai întâiu cu o şovăire. (Care sĕ fie asta? Red. „Trib.“), apoi cu manifestaţiuni fără rost. (*Manifestul* celor 7 membri din comitet? R. „Trib.“) şi în fine cu o crisă. (Ah! crisa! Cu câtă nevinovăţie o aminteşte autorul! R. „Trib.“) în comitetul dirigent al partidului, însoţită de o ceartă urîtă şi urmată de *paralisarea* acestuia. (Cine a produs „*paralisarea*“, dacă nu căpitanul *Brote* cu amicul seu *Slavici*, în alianţă cu patronul seu „marele patriot român“, care au sfăşiat comitetul şi au inaugurat pe T. L. Albini de „mare proprietar“ al institutului tipografic şi al ziarelor? Redacţiunea „Trib.“) Pentru visita Monarchului nostru la Bucureşti *ne-am pregătit* cu o campania straşnică contra *guvernului Maiestăţii* Sale Regelui Carol I.! („Ne-am pregătit“..... adecă noi, cei dela „Tribuna“. Autorul confundă o *persoană anumită* cu un *guvern* şi vrea astfel sĕ acopere nişte fapte condamnabile cu autoritatea „guvernului Maiestăţii Sale Regelui Carol“. Protestăm în contra acestei nevrednice proceduri! Red. „Trib.“). Şi în timpul când întreaga presă europeană — afară de cea *ruseascĕ* — (Eată o criminală insinuare! Red. „Trib.“) — făcea elogii regatului român şi poporaţiunii sale pentru splendida şi însufleţita primire ce a aflat în toată ţeara Împĕratul Austriei şi Regele Ungariei, presa noastră era *deprimată*, se ţinea *rece* şi *reservată, întocmai ca cea ruseascĕ*. (Earăşi o denunţare — dela „Tribuna Poporului“. Red. „Trib.“), ba organul autorisat al partidului naţional îşi permisese sĕ insereze cu această ocasiuue glume proaste şi insulte la adresa României şi a cetăţenilor sei.“

Insinuările acestea neadevĕrate constitue un josnic act de denunţare. Noi vom revenì asupra lor şi vom dovedì, că sûnt absolut fără temeiu, ceea-ce nu poate decât sĕ mărească gravitatea pĕcatului comis prin aceste perfide insinuări, prin cari însuşi dă ansă Maghiarilor sĕ ne presente filo-ruşi.

Că aceasta e tendenţa articolului: de a compromite comitetul naţional cu insinuări de filorusism, este evident şi din conclusia ce o face când strigă:

„Eată *cum* se poate scăpa din vedere ţinta politicei noastre, şi eată cum se pot servì la asemenea ocasiuni *arme* adversarilor nostri“.

La actul de graţie revine autorul în articolul V. şi susţine lucruri, cu totul nouĕ şi îndrăsneţe. Vom revenì şi noi în special asupra acestei teme, şi vom arĕta prin chiar citate din „Tribuna“ (cea „veche“) din 1895, că autorul, „vechiu tribunist“, susţine acum altfel de lucruri.

De altcum acestea sûnt numai de pregustare.

Adevĕratul venin al „punctelor de orientare“, slobozit într'o zamă aşa de lungă pentru a nu se observa, vine numai la sfîrşit, în articolii V.—VII. Din aceştia vom spicui în articolul următor.

Sibiiu, 26 Februarie n.

Bihorul. »Csárdás«-ul jucat la petrecerea tinerimei române din Oradea-mare, pare a fi fost foarte vehement. El a sguduit şi pe Românii buni din acelea părţi, — cari nu 'l-au jucat. Şi mai ales pe acestia.

În sînul tinerimei academice din Orade e o adevĕrată ferbere, după-cum ni-se scrie. Discuţiunile sûnt la ordinea zilei. Ele clarifică şi selectează spiritele. Se pregătesc lucruri bune, despre cari cu bucurie luăm cunoştinţă. Tinerimea din Bihor este chemată sĕ sguduie pe Românii din acele părţi din amorţeală, sĕ deştepte conştienţa naţională în popor şi sĕ propage ideile bune.

Un teren vast le stă deschis; fiecare îşi poate face un titlu la recunoştinţa neamului seu, pe lângă că îşi împlineşte o sfântă datorinţă.

Soartea *Rutenilor*, mai ales acum, trebue se fie ca un îngrozitor *memento* fraţilor Români din Bihor.

Cu curagiu şi însufleţire la muncă! Tot neamul vĕ priveşte cu drag şi vĕ va spriginì în opera voastră naţională!

Nu mobilisăm. Baronul Bánffy îşi ţine de patriotică datorinţă a linişti lumea şi a o asigura că nu e nici o primejdie; rĕsboiu european nu va fi, prin urmare *nu mobilisăm*. Un comunicat oficios, apărut în *Bud. Tud.* ne vesteşte această îmbucurătoare ştire.

»În timpul din urmă — zice »B. T.« — s'au putut cetì atât în Ungaria cât şi dincolo de Leita ştiri despre convocarea reservistilor, despre cumpĕrări de cai, cu un cuvênt despre dispositiuni din cari s'ar putè deduce, că Austro-Ungaria face prealabile pregătiri pentru o mobilisare, fie şi numai parţială. *Bud. Tud.* e în posiţia de a putè declara, pe basa împuternicirei primite dela locul cel mai competent, că nimic nu e adevĕrat din ştirile acestea, şi totodată dă expresiune convingerii de care sûnt pĕtrunse cercurile competente, că presa patriotică a monarchiei austro-ungare îşi va ţinè pe viitor închise coloanele pentru primirea astorfel de ştiri, cari nu au altă menţiune decât aceea de a provoca neliniştire, atunci când nu este nici un motiv de a fi ţeara neliniştită«.

Ţeara poate sĕ doarmă dar' liniştită. Nu-'i nimic. Bánffy ni-o spune!

Amînată de nou. *Din Viena se tetegrafează, că de nou a fost amînată călĕtoria Monarchului la Cap-St.-Martin, şi că în casul cel mai bun ea se va face abia în decursul sĕptĕmânii viitoare. Ziua nu e statorită încă. Cu privire la situaţia politică, foarte schimbăcioasă şi nesigură, M. Sa nu va rĕmânè, decât numai douĕ sĕptĕmâni în Cap-St.-Martin.*

Din parlament. Nici-când nu a trecut ministrul de honvezi, baronul Fejérváry, atât de uşor şi de repede peste focul discuţiunei parlamentare asupra budgetului seu, ca de astă-dată. Într'o singură şedinţă, ieri, Joi, s'a terminat discuţia şi budgetul s'a primit, atât în general cât şi în special. A vorbit întâiu Komjáthy din partea kossuthistilor, declarând, că nu votează budgetul, fiindcă naţiunea (!) nu-'şi vede realisate dorinţele cari erau legate de această instituţiune. Molnár János cere preoţi pe seama honvezilor. Contele Benyovszky cere trupe de geniu, ear' Major întroducerea unor dispositiuni sanitare. Ministrul Fejérváry respunde, că honvezimea e o parte intregitoare a armatei comune şi că în cas de rĕsboiu îşi va avè şi ea artileria şi trupele sale de geniu.

Casa primeşte budgetul în general, apoi şi în special.

Averea bisericii sêrbeşti. Încă în anul trecut s'a ordonat conscrierea întregei averi a bisericii gr.-ort. sêrbeşti din Ungaria, ear' autorităţile bisericii autonome au compus un inventar exact despre ele. Ministrul-president *Bánffy* a dispus acum — scrie „P. L.“ — ca inventarul acesta sĕ se ţină în evidenţă perfectă la minister, şi ori-ce schimbare sĕ fie trecută în el. Autorităţile bisericii autonome au datorinţa, sĕ-'i comunice totdeauna la finea anului toate schimbările întêmplate peste an.

Acţiunea Fiumanilor. Consiliul comunal din Fiume a ţinut zilele trecute şedinţă sub preşedinţa vice-primarului Gelletich, şi a ales comitetul, care are se propună în plen pe membrii din cari sûnt a sĕ compune diferitele comisiuni permanente ale comunei. S'au ales în acest comitet aproape numai autonomişti şi astfel comisiunile asemenea vor fi alcătuite numai din *autonomisti*. — Foarte bine!

DIN BUCOVINA.

Repriviri în trecut. — Un apel. — Candidaţii români.

I.

Dela articolii din nrii 16 şi 17 ai *Tribunei*, întitulaţi: „Din Bucovina, — în preajma alegerilor“ — au mai apărut vre-o câteva coresdondenţe în chestia alegerilor bucovinene. Felul scrierii autorilor e diferit, dar' în lucrurile principale consună de minune. Consună mai ales în privinţa aceea, că până acum conducĕtorii Românilor bucovineni nu s'au prea distins prin o activitate intensivă pe terenul naţional. Abatere dela regulă au făcut doar' numai deputaţii Dr. Zurcan şi baronul G. Vasilco.

Spre a ne putè mai bine orienta asupra referinţelor Românilor bucovineni, trebue sĕ luăm în privire şi aici unele fragmente din istoria Bucovinei.

Boierii, adecă aristocraţii români, dela împreunarea Bucovinei cu Austria, adecă dela anul 1777 până în present, au fost întotdeauna conducĕtorii naturali ai poporului român. Până la anul 1848 ei aveau şi o înrîurire absolută în Bucovina, atât pe terenul administativ, cât şi pe cel cultural, naţional şi economic.

Sĕ vedem acuma, cum s'au purtat boierii nostri români dela încorporarea Bucovinei până în present faţă cu poporul lor propriu. Moşiile lor în districtele Coţmanului, Rijniţei, Cernăuţului, Siretului şi ale Storojineţului erau odinioară foarte întinse.

Pe la anul 1777 nu se visa încă în Bucovina de un boier cu numele de Weissglass, Mordko Korn, Itzig Fränkel, Naftali Zwiebel, Leib Achner, ori cu numele Brodovzki, Dzieduschicki, Lochanovski, Brunicki, Liskowacki ş. a. m. d. Atuncia toţi boierii bucovineni erau de-a rêndul Români — şi anume boieri români, ai căror străbuni au fost căpătat moşiile cele întinse dela vechii domnitori ai Moldovei în dar pentru vitejiile lor arătate în luptele cu inimicii Moldovei, în luptele, cari s'au purtat, spre a scăpa scumpa noastră „*limbă, lege şi moşie de grea robie*“, precum o cântă şi azi sermanul nostru popor român din Bucovina.

În timpul de faţă partea cea mai mare a moşiilor boiereşti nu se mai află în mâna boierilor români, ci în cea a boierilor străini.

Din 140 de moşii numai circa 50—60 se mai află acuma în posesiunea boierilor nostri. În restimp numai de 120 ani a chivernisit deci aristocraţimea noastră în privinţa economică astfel, încât peste 80 de moşii s'au pierdut pentru Români, poate pentru totdeauna.

Aceasta e reuşita naţional-economică a boierilor nostri români.

Adevĕrul ei nici boierii nu-'l mai tăgăduiesc în ziua de azi.

În anul 1777, când Bucovina s'a împreunat cu Austria, era foarte slab împoporată.

Numai vr'o 80 de mii de suflete locuiau pe atunci în Bucovina pe o suprafaţă de 10.500 chilometri cuadraţi, însĕ sufletele acestea erau pe atunci mai toate româneşti. Numai vr'o 5000 de suflete erau în anul 1777 de naţionalitate străină, pe cum ne arată vechile date statistice. În timpul de faţă însĕ Bucovina sĕrmana are 600 de mii de locuitori, din cari numai vr'o 220 de mii de Români, ear' restul de vr'o 400 de mii sûnt Ruteni, Jidani, Nemţi, Poloni, Cehi, Armeni, Slovaci ş. a. Se adeveresc adecă cuvintele nemuritorului Eminescu:

...tot Românul plânsu-'mi s'a,
că nu mai poate străbate
de atâta străinătate...
...şi străinul te tot paşte,
de nu te mai poţi cunoaşte..
...toate cântecele pier,
sboară paserile toate
de neagra străinătate,
numai umbra spinului
la casa Românului.

Vina cea mai mare pentru această grozavă revĕrsare peste ţeară a străinismului o poartă, precum am zis, tot aristocraţimea noastră română din Bucovina. Neavênd în anul 1777 din causa slabei împoporări forţă necesară de lucrători, a venit pe atuncia aristocraţimea noastră română la ideea, în veci nenorocită, de a colonisa moşiile lor cu elemente străine şi anume cu cele din Galiţia învecinată, de unde apoi sĕrmana Bucovină fu inundată de potopul Rutenilor, Polonilor şi Jidanilor. Districtele Coţmanului şi ale Vijniţei, înainte cu 120 ani curat româneşti, au devenit azi districte curat ruseşti şi jidoveşti şi numai numirile familiare cele nenumĕrate şi tipurile româneşti, ce le afli aici între ţeranii ruteni, îţi aduc în mod jalnic aminte de trecutul românismului, poate pentru totdeauna perdut.

Districtele Cernăuţului, Siretului şi ale Storogineţului se află asemenea pe calea peirii. Aici numai în timpul cel din urmă s'a început a se lucra ceva, spre a paralisa stîngerea totală a poporului român. Meritul începutului acestuia însĕ şi în timpul de faţă nu zace pe partea boierilor, ci numai pe cea a aşa numitei generaţii tinere, în a cărei frunte îl punem bucuros şi cu multă nădejde pe falnicul şi agerul naţionalist român Dr. *George Popovici*.

Un pĕcat strigător la cer, un pĕcat care va rĕmânè o pată neştearsă în trista istorie a Românilor bucovineni, a sĕvîrşit, precum am zis, aristocraţimea română dela anul 1777 înainte faţă cu poporul lor propriu şi în urmă şi faţă cu sine însişi. Un pĕcat cu atâta mai strigător a sĕvîrşit ea, cu cât pe atunci nu 'i-a stat aristocraţimii noastre la dispositie numai *Galiţia*, *cea slavă*, dar' şi *Transilvania*, *cea română*, spre a-'şi putè colonisa moşiile cu lucrători, necesari.

Ştim doar că soartea iobagilor români din Transilvania era pe atunci nespus de tristă. Ştim, că în urma rĕscoalei lui Horia, Cloşca şi Crişan neuitatul Împĕrat Iosif II a dat tuturor iobagilor români voe de a-'şi schimba şi de a-'şi căuta după chibzuinţa lor liberă pe stăpânii lor. Aristocraţimea noastră ar fi putut deci sĕ-'şi aducă pe atunci mii şi mii de lucrători români din Transilvania — şi astfel 'şi-ar fi păstrat Bucovina şi până în timpul de faţă caracterul românesc.

Împregiurul mormêntului celui sfânt al lui Stefan-cel-Mare, al acestui geniu, de care se inspiră nu numai Românul bucovinean, dar' ori-ce suflare românească, n'am fi avut în timpul de faţă felurite lifte străine, ci numai Români falnici.

Lăsăm însĕ trecutul, pentru-că şi aşa nu-'l vom mai repara.

Sĕ vedem, ce se întêmplă în ziua de astăzi. Se vedem, cum se poartă boierii nostri români din ziua de azi faţă cu chestiile naţionale.

(Va urma).

Rĕscoala din Creta.

Nainte de a da resumatul informaţiunilor sosite cu ziarele de azi, trebue sĕ completăm ceea-ce n'a încăput în numĕrul nostru de eri, despre desbaterile în camera franceză şi reichstagul german în afacerea cretensă.

Interpelat fiind de către doi deputaţi, ministrul de externe Hanotaux, a rĕspuns într'un mod atât de demn, energic dar' şi cu minte, încât a captivat aproape toată camera, cu excepţiunea socialiştilor, primindu-se la sfîrşit o ordine de zi favorabilă guvernului, cu 412 voturi contra numai a 83. Dar' şi în străinătate a stîrnit numai laude discursul seu. Eată unele pasage ale vorbirii:

„Francia vrea pace şi va face tot şi toate, câte depind dela ea, pentru a o menţinè... Oamenii de stat ai Europei recunosc cu toţii, că, dacă înţelegerea între puteri s'ar rupe, aceasta ar însemna sfîrşitul Turciei, dar' totdeodată şi resbelul general"...

„Ca resultat de foarte mare preţ al acestei înţelegeri este faptul, că puterile au dobândit dela Sultan încredinţarea şi punerea în mânile lor a soartei unei provincii ale sale. Încât priveşte pretenţiunile periculoase ale Greciei, Europa trebue sĕ le respingă. Atitudinea acesteia e basată pe cel mai suprem interes: menţinerea păcii. În această direcţie e pornită activitatea puterilor. De azi înainte autonomia Cretei este lucru sigur. (Aprobări vii). *Creta nu va rĕmânea sub administraţia directă a Turciei*".

„Colaborarea laolaltă a puterei navale a statelor europene oferă şi garanţa pentru respectarea integrităţii imperiului otoman" (Sgomot. Voci: aceasta e contrazicere!" Întrerupere de câteva minute). Hanotaux repetă: „Integritatea imperiului turcesc, de care Europa are lipsă. (Vii aprobări). Dacă nu s'ar proceda astfel, imediat s'ar deslănţui chestiunea macedoneană, ear' dacă într'un punct oare-care integritatea imperiului otoman ar fi ştirbită, s'ar deschide imediat un iad de duşmăniri. Balfour a zis, că concertul european nu se poate menţinè numai pe cutare ori cutare punct, dacă nu-'l menţinem în total, peste tot. Dacă una din puteri ar voì sĕ se servească de actuala crisă, spre a trage foloase din ea, cum s'ar putè atunci respinge alte ambiţii, care s'ar putè ivì în Macedonia sau altă parte? (Aprobări). După regularea afacerei cretense, Europa va avea sĕ resoalve alte meniri şi mai mari.

Un proiect mare de reforme stă înaintea noastră. În scurtă vreme proiectul se va da la cunoştinţa generală...

„Sper, că Turcia va asculta de sfaturile Europei privitor la introducerea reformelor; dar' dacă va fi de lipsă, *Europa nu se va opri numai la sfaturi*". (Mare mişcare în sală).

În reichstagul german a vorbit, în aceaşi zi, Luni, secretarul de stat la externe, Marschall. Părţile exenţiale din vorbirea lui sûnt:

Linia de conduită a politicei germane e şi acì lămurit desemnată, adecă: păşirea hotărîtă pentru menţinerea păcii. Germania n'are de urmărit în Orient nici un interes al ei. (Voci: Foarte just!). Cu atât mai hotărit şi fără reservă putem sĕ ne dăm împlinirii chemării celei mari, a contribuirii, după puterile noastre, întru menţinerea păcii.

Numind în continuarea discursului seu întreprinderea Grecilor o „gravă primejduire a păcii", ministrul de externe al Prusiei spune: „A delătura această primejdie, este prima datorinţă a puterilor".

„Prin aceasta însĕ se crează teren pentru o rînduială statornică şi definitivă a stărilor din Creta şi pentru îndestulirea pretensiunilor justificate ale poporaţiunii creştine, care e foarte posibilă fără sĕ fie atacată integritatea Turciei".

Aceste declaraţii se completează bine cu cele-ce se scriu din Berlin foii oficioase *Hamburgischer Correspondent*, anume:

„Basele negocierilor ce se urmează acum între puteri despre chestiunea cretensă, pot sĕ fie precisate astfel: vorba este de a ocroti poporaţiunea insulei de gospodăria pĕcătoasă, atât turcească, cât şi grecească; aceasta din urmă, după concepţiunea noastră germană nu este mai puţin ticăloasă, decât cea dintâiu; în sfîrşit de o atare regulare a stărilor de acolo, care ar *putè aţîţa lăcomia cutărei ori cutări puteri*, sau care 'i-ar putè oferì posibilitatea, *de a face pretensiuni asupra Cretei sub cutare ori cutarei pretext*. Pofte de acest soiu vor fi respinse mai bine aşa, că Creta va rĕmânè teritor turcesc.

„Dată fiind această condiţie, ori-ce fel de invasie a vreunei puteri străine pe insulă ar fi privită ca o încercare de a pune în desfăşurare chestiunea orientală, ameninţând prin asta pacea europeană şi prin urmare ar fi respinsă cu aceleaşi mijloace, ca şi actuala invasiune prădătoare (*Raubzug*) grecească".

Aceste declaraţiuni ale politicei germane, atât în Reichsrath, cât şi în foaia oficioasă, sûnt foarte clare şi corĕspund, ni-se pare, perfect cu dorinţele şi gândurile Rusiei mai ales faţă cu Englitera.

Întêmplări din Creta.

Din Canea sûnt depeşi interesante despre arderea capitalei. Una spune: Turcii întărîtaţi prin refusul comandanţilor corăbiilor străine de a ocupa oraşul Candano foarte împresorat de insurgenţii greci (Am amintit alaltăieri de acest oraş. R. „Trib."), a pus foc în părţile oraşului locuite de creştini şi la clădirile publice.

Între altele a ars şi conacul guvernorului. Turcii plebei se îndreptează în contra *bey*-ilor turci, ale căror posesiuni sûnt încă ameninţate.

Altă depeşă mai adaugă: În urma focului a căzut jos, în conacul guvernului, care e întreg de lemn, o cassă de fer cu bani, strivindu-se într'o parte; oficerii şi soldaţii turci s'au repezit sĕ scoată din ea cele 7000 lire turceşti (cum 160 mii de franci) ce se aflau în ea, dar' oficerii europeni au protestat. Ismail-bey a comis imprudenţa de a zice despre matrozii străini, că au furat. Cercetarea urmată a dovedit netemeinicia calumniei. Matrozii au fost nevoiţi, sĕ scoată săbiile, pentru a alunga pe musulmani. Incidentul era cât p'aci sĕ provoace o încăerare între Turci şi Europeni.

O depeşă din Canea anunţă: În urma presenţei corăbiilor străine, colon. Vassos şi rĕsculaţii au renunţat de a ataca Canea; dar' în alte locuri ale insulei încăierări şi lupte se ţin lanţ.

Ultima ştire.

Paris, 25 Februarie n. Puterile au de gând a notifica fără amînare cabinetului din Atena, că autonomia Cretei va fi întrupată în cel mai scurt timp.

„Jocul" vestit.

— Scrisoare particulară. —

Oradea-mare, 11 Febr. v.

În fiţuica locală „Szabadság" a apărut un articol subscris de un tinĕr procuror, care este totodată ginerele protopopului Antal din Beiuş şi pe care până acum îl credeam Român bun şi cu simţ românesc. S'a schimbat treaba.

Noi Bihorenii şi în special Orădanii nici când n'am putut face nimic în pace. Totdeauna a fost ceva la mijloc, ce a zădărnicit acţiunea unora sau altora. Aşa a fost şi la concertul român din est an, pe care 'l-au descris deja alţii, de aceea nu mai ţin consult a repeţi lucruri dureroase.

Trec mai departe. E lucru trist şi dureros, când cineva se amestecă în afacerile altora. Tinerimea română de un şir de ani — în buna credinţă, că procură publicului român momente dulci în această vieaţă amară — arangiază câte o petrecere cu dans împreunată cu concert. Călĕuzit de această părere, îmi închipuiam redeşteptate zilele mai senine din trecut, când funcţiona societatea junimei române înainte cu ¼ de secol. M'am înşelat. Acuma tinerimea este influenţată, — sĕ nu zic forţată — de elemente care nu aparţin tinerimei şi — cum vĕd — însaşi tinerimea, acest ideal, este expusă la critice din partea acelora, cari cu bucurie ar trebui sĕ salute fiecare pas al ei, căci şi dacă greşeşte — după-cum susţin unii — nu greşeşte din maliţie, ci din entusiasmul care încălzeşte inimile tinere, din focul cel sacru ce simte faţă de naţiunea sa.

Tinerimea noastră şi în anul acesta a trebuit sĕ simtă mustrări pentru intenţiunile sale laudabile şi într'astfel de împregiurări sĕ nu se mire nimenea, dacă tinerimea vĕzându-se astfel şicanată va repăşì de pe arenă, şi va da loc bĕtrânilor (îmi aduc aminte de saşii bătrâni şi tineri), sĕ facă ei lucruri mai bune.

Prin aceasta nu voesc a zice, că tinerimea sĕ nu asculte sfaturile *înţelepte* ale celor mai în etate, ci voesc sĕ zic, că nimenea sĕ nu dispună în mod arbitrar cu o corporaţiune morală, cum este şi tinerimea.

Dl Pop (de ce nu se scrie Papp, că e mai hazafias?!) nu se geneazĕ a scrie în ungureşte, că el a spus arangierilor, că numai sub condiţiunea dacă va fi „csárdás" va participa.

Aceasta e mult! Nimenea nu s'-l-a poftit a participa, sau dacă era şi poftit, nu avea dreptul de a pune condiţiune. Dacă erau toţi arangierii de părerea mea, imediat după condiţiunea pusă de dînsul, îl sfătuiam, ca sĕ rĕmână acasă şi sĕ nu fericească cu presenţa d-sale pe nimenea. Pentru-ce nu pune Românul condiţiune la o petrecere ungurească? Şi în anul acesta s'a arangiat balul juriştilor unguri, unde au figurat câţiva români ca arangieri şi cari la tot casul au participat şi cu o sumă oare-care pentru reuşita balului. Despre acestia n'a scris nimenea nimic, căci la noi usul a devenit lege. Astfel nici despre urgisitul „csárdás" n'ar fi scris nimenea nimic, dacă tinerimea decidea anterior sĕ se joace, căci am vĕzut, că şi la baluri splendide româneşti de es. în Arad, s'a jucat „csárdás". Aici — şi dl Pop nu vrea sĕ priceapă — causa neînţelegerilor este, că în butul decisului tinerimei, s'a comis o faptă, care în mod eclatant dovedeşte ingerinţa celor necompetenţi. Dee-le pace tinerilor, lucre ei după buna lor chibzuială, ear' Românii cari prin jucarea „csárdás"-ului voesc a-'şi câştiga lauri (de salcă), — dacă nu le convine decisul şi disposiţiunile arangierilor, şeadă acasă, sau meargă la *Hortobágy*, unde numai „csárdás" se joacă şi numai *paprikás* se mânâncă.

Dl Pop nu se geneazĕ a trage la îndoială patriotismul acelora, cari au scris contra „csárdásului". Sĕ ştie d-sa, că mai bun şi fidel patriot decât Românul nu este în Ungaria, dar' cum vĕd la noi aceste idealuri sublime se măsură după lungimea şi zuruitura pintenilor şi după excelenta jucare a „csardásului«. — De altfel nici nu mai reflectez la scrisĕle dlui Pop, căci se face ridicol înaintea tuturor. Au doară d-sa prin astfel de apucături voieşte a-'şi câştiga merite? Ferice de tine Moldovàn Gerguţ, că ai ortaci şi la noi în Orade.

Dl Pop zice, că aceia cari au raportat despre „csárdás"-ul din Orade, au scris în numele opiniunei publice. Se vede, că d-sa scrie eacă numai aşa. Acei raportori nici-decât n'au amintit, că ei representă publicul, ci au fost nişte raportori fideli. Ar dorì dl Pop, ca prin scrisoarea d-sale sĕ represente opinia publică din loc? Departe sĕ fie! D-sa scrie conform vederilor sale, şi — cred — astfel fiecare om este îndreptăţit a scrie după părerea sa.

Eu unul şi cu mine dimpreună şi alţii, neg, ca dl Pop sĕ-'mi represente ideile. D-ta d-le Pop se vede, te depărtezi de corpul naţiunei, şi te şi depărtează. Decât sĕ scrii astfel, mai bine te numeşte ungur, căci noi n'avem lipsă de astfel de principii, ce represenţi d-ta.

Contra jocului „csárdás" ca atare n'avem nimic de excepţionat, căci s'a jucat acel joc — durere — la multe petreceri româneşti din Ungaria, ci avem şi am avut a escepţiona, ca decisiunile arangierilor — înţeleg a tinerimei — sĕ fie respectate din partea ori-cui, în afacerile tinerimei sĕ nu se amestece nimenea; cui îi convine bine, cui nu şadă acasă, că pentru absentarea unora gaură în cer n'o fi. Dar' sĕ nu fim slugarnici într'atâta, încât pentru presenţa unui sau altui ungur, — fie acela chiar ministru-preşedinte, nu un fişpan — sĕ batjocuim o corporaţiune ideală cum este tinerimea. Dacă sĕ află în sînul tinerimei şi de aceia, cari ar dorì a-'şi arĕta patriotismul prin „csárdás, au datorinţa morală ori-a se supune decisului, ori a repăşì, dar' nici-decât a face gălăgii şi sfadă.

Simptom rĕu, că la noi nimic nu se isprăveşte fără certe. Fiecare petrecere îşi are sfîrşitul cu câte o vĕtămare de onoare, cu duel, ceea-ce este de condamnat înaintea lumei întregi.

Decât atâtea certe, aşa lucruri scandaloase, decât atâtea ingerenţe şi atâtea sfaturi, decât astfel de lucruri, mai bine — nimica. Cu nimica nu ne facem de rîs, dar' cu aşa lucruri sûntem batjocoriţi.

Dlui Pop îi zic; „*Si tacuisses* .....", şi nu te amesteca unde nu-'ţi ferbe oala.

Argus.

Chestiuni şcolare.

CONVOCARE.

Nr. 43—1897 of. par. „Reuniunea învĕţătorilor români gr.-or. din despărţĕmtul Făgăraşului" îşi va ţinè prima adunare generală Duminecă în 23 Februarie a. c. st. v. în opidul Făgăraş.

Comunele bisericeşti vor plăti pe basa §-ului 147 al art. de lege XXXVII. din 1896 învĕţătorilor membri cari participă la şedinţă bani de drum (cărăuşie) şi diurnă de cel puţin 1 fl. v. a.

Programa:

1. Participarea membrilor la serviciul divin, parastas pentru membrii decedaţi şi invocarea Duchului sfânt, dela 9—11 ore a. m. în biserica gr.-or.

2. Deschiderea adunării prin presidiu la 11 ore a. m., în sala de învĕţămênt a şcoalei gr.-or.

3. Încassarea taxelor restante şi curente, precum şi colectarea de cărţi în favorul bibliotecii.

4. „Parabola sĕmănătorului", prelegere practică din istoria biblică de dl Ioan Muntean, învĕţător în Părău.

5. Analisarea zicerei „Carul are patru roate" din toate punctele de vedere gramaticale, prelegere practică practică de dl Galateon Bica, înv. în Perşani.

6. „Fundarea Romei", prelegere practică din istoria universală de dl Traian Cerbu.

7. Propuneri.

Făgăraş, 7 Febr. v. 1897.

Nicolau Aron, preş. I. Berescu, secretar.

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Morbul bărbaţilor onesti e a se considera de indispensabili. Dhalmann.

FOIŢA „TRIBUNEI".

O scrisoare.

— Dedicaţie Amicei mele Dr.-ei E. C. —

Iubită E...!

Plăcerile carnevalului 'm-au preocupat cu totul încât am fost silită a întrerupe corespondenţa chiar şi cu tine, iubita mea E...

Ştiu că timpul acesta plin de speranţă 'ţi-a procurat şi ţie destulă voe bună, drept rĕsplată, că visurile despre fericirea ce 'şi-o doreşte fiecare suflet tinĕr ca al tĕu, — încă nu le vezi realitate.

Şi eu am avut parte de multă voie bună, mai ales cu ocasiunea petrecerii arangiată de tinerimea sibiiană sub numele: „Convenire socială", care scumpa mea E... a întrunit tot ce are Sibiiul frumos şi urît, bogat şi sărac, distins şi mai puţin însemnat, sau după-cum zicea unul dintre d-nii arangiatori: „Avem sĕ întrunim tot ce e român în Sibiiu... cu mic cu mare".

Nu-'mi vei lua în nume de rĕu, dacă îmi permit a te întreţinea niţel cu descrierea acestei conveniri, a cărei suveniri plăcute, cred, că nu vor perì nici-când din inimile noastre.

„Totul sĕ presenta ca o grădină în zilele de vară..."

Era o grădină admirabilă, unică în felul ei, presenta toată floarea Sibiiului şi încă în mod sistematic! Sistemul nu era al lui *Linée* nici a lui *Braun*, ci era format de un naturalist modern, care împărţeşte plantele în straturi, ceea-ce îi face posibil a dovedì că şi „Bibilica" şi „Greuruşul" sûnt plante...

Eu eram fermecată de atâtea minuni şi ca sĕ-'mi eternisez profitul ştienţific, fără a-'mi cere multă permisiune, m'am pus şi am rupt exemplarele rare din grădină pentru herbariu şi 'mi-am notat şi pe celelalte, ce întregiau sistemul, căci fiind acestea mai de rînd, nu m'am mai obosit şi cu culegerea lor.

Ştiu, că şi pe tine te interesează ca botanistă a cunoaşte flora noastră şi poate şi mai mult sistemul nou, ce în adevĕr sĕ poate numĕra între productele cele mai însemnate ale secolului invenţiunilor.

(Întrece chiar şi razele lui Röntgen.)

Îţi presint colecţiunea mea dimpreună cu registrul plantelor, ce mai erau prin grădină, descriindu-'ţi totodată exemplarele distinse — ţie însĕ necunoscute, pentru-ca sĕ-'ţi poţi face idee despre sistem şi sĕ cunoşti şi particularităţile florei noastre.

Floarea mea cea mai însemnată este ruptă din mijlocul stratului principal din un „Cireş respectabil cu trunchiu gros şi puternic, cu o coroană frumoasă, spre care creşteau mlădioasele rămurele ale unei *Viţe de vie*, încărcate cu multe flori promiţĕtoare de fructe dulci şi cu belşug".

Hm!... Flori promiţĕtoare — vei zice tu! Da! Aşa este. Chiar şi mândrele stea-le privesc cu mare admiraţiune la ele şi cu o lăcomie şi mai mare admiră fructele lor.

Pe foaia a doua a herbarului am presat un „Trandafir" şi un „Crinişor, curat şi alb ca zăpada". Amêndouĕ le-am cules din apropierea puternicului Cireş, de al cărui scut, auziam, că ar dorì sĕ se împărtĕşească şi unele rîndunele din „vĕzduhul..... stealelor".

„Din neagra şi producĕtoarea humă" — am scos „trei atrăgĕtoare garoafe una mai frumoasă ca şi ceealaltă". Aceste sûnt nişte flori delicate fără eventuale podoabe, ce ar putè servì rĕndunelelor de nutremênt. Din nectarul lor se nutresc numai uşorii şi gingaşii fluturei, cari ştiu sĕ le adie cu aripile, pentru de a putè aduna zimbete dulci de pe buzele lor.

Am mai cules douĕ flori; sûnt doi „Trandafiri" roşii, cari se ridicau din un linţoliu de „Pururea verde". Un grup poetic! — ce zici tu?

Am şi un „Siminic". Nu te miri, că 'şi-o plantă alpină a putut creşte alăturea cu florile mai gingaşe? Şi eu am fost surprinsă la prima vedere, dar' mai târziu am aflat, că nu este Siminicul alpin (Gnaphalium dioicum), ci o specie procurată, ce prosperează şi prin părţile — saloanele — noastre transilvănene.

Farmecul stratului principal, din care 'mi-am fost cules eu exemplarele numite, 'l-a ridicat o „Vanilie înflorită şi o Mărgăretă boboc". Acestea nu le-am rupt, căci Vanilia am ţinut-o un fel de Bujor, de care am deja, ear' Mărgărete (Chrysanthenum) se află destule prin livezile noastre; — îmi voi culege la vară.

Dintre acestea ca regină se ridica o „Georgină plină şi desvoltată, cu trunchiu sumeţ şi puternic". Dacă ai vedea tu dragă E... ce exemplar distins este această Georgină, apoi nu te-ai mira, dacă am ţinut-o de vrednică a-'i pune la disposiţie o pagină specială în herbarul meu şi a o trece de sora: Rosa centifolia — ei.

Afară de florile adunate de mine, am mai vĕzut o „mulţime de mierioare (Vergissmeinnicht), viorele, clopoţei, ghiocei, guraleului, talpa-gâştii, a mai fost şi scaiu şi urzică, nu doară pentru-că au dorit arangierii grădinari sĕ-'şi împodobească grădina cu acestea, ci pentru-că „nu au ales cu destulă băgare de seamă sĕmênţa familiilor de flori procurate".

Eu te cunosc pe tine, ştiu cât de măreaţă eşti tu pe naţiunea ta. Îmi aduc aminte că adese-ori te puneai la dispută, ba chiar şi la ceartă dorind a documenta, că tot ce este frumos, bun şi nobil, este productul naţiunii tale. Te va atinge deci cam dureros, auzind că florile din chestie, dimpreună cu buruenele au fost toate procurate... Aşa se zice!... Eu însĕ le-am auzit mai pe toate şoptind:

„Fică de Român sûnt,
Floare mĕ numesc,
De Traian plantată
În Dacia înfloresc".

Şi în adevĕr, astfel de floricele nici nu poate produce o altă grădină, decât cea românească; dar' astfel de buruene ca cele de pe pământul românesc încă nu afli pe alte locuri.

Nu înţeleg aici buruenile susnumite ca: talpa-gâştii, urzica etc., acelea sûnt numai considerate de atari; se poate, pentru-că nu au „Cireş" puternic, de a cărui trunciu sĕ se acaţe; din causa aceasta nici nu sûnt prea desmerdate de mama Soarte, şi cea mai mare parte din ele sûnt avisate a duce o vieaţă mai *modestă*, mai *retrasă*. Pe câte-una din acestea însĕ o favorisează norocul şi atunci degenerează; îşi perde modestia, insultă pe ai sei, devine pretensivă, şi îşi caută loc tot printre plante distinse, cărora le face frumosul, le declară de flori procurate; se învîrteşte după ele, ca sĕ poată apoi zice: Aceasta e lumea mea.

Tu iubita mea încă cunoşti o plantă de felul acesta. E vĕscul, ce se urcă pe fagi, şi zice, că acolo e lumea lui.

În sinul poporului nostru român se află multe parasite asemenea vĕscului. Acest soiu de plante a fost representat chiar şi la „Convenirea socială" a noastră.

Conducĕtorul lor purta o... stea în frunte ca sĕ seducă lumea sĕ-'l creadă, ca pe unul venit din sfere mai înalte, din „vĕzduh", unde este obicinuit numai cu mirosul parfumului; pe cel al opincei nu-'l cunoaşte!

Naţiunea noastră a decorat firmamentul cu multe „stea-le" de acestea, fără sĕ fi avut parte de lumina lor, căci, când sûnt sus, ameţesc de înălţimea neobicinuită şi privind în jos, vĕd numai buruene.

„Suum cuique". Buruienę sĕ fie, totuşi trebue respectate, cine ştie, nu cumva tocmai din materia lor se formează „huma", mama plantelor nobile.

Eu pare că te vĕd ce faţă triumfătoare vei face la cetirea epistolei mele. Îţi gândeşti, că am ajuns în fine şi eu la reson şi consimt cu zisa ta: Românul, când ajunge la vr'o înălţime ameţeşte.

Era sĕ uit, că la lăsarea postului, se va arangia o a doua „Convenire socială".

'Mi-ar face plăcere, de ai venì şi tu sĕ-'mi vezi herbariul, cu toate-că... S... poate că va lipsì, dacă observă că arangierii grădinari, la procurarea sĕmênţelor, nu vor fi cu mai mare băgare de seamă, ca în trecut.

Te sĕrută şi Te aşteaptă cu dor:

Sibiu, 4 Febr. 1897.

Nepoata lui Fleva.

CRONICĂ

Sibiiu, 26 Febr. n. 1897.

Convenirea socială, proiectată de către junimea noastră din Sibiiu pe ziua de 6 Martie n., — în urmarea recercării dlui G. Dima în interesul concertului »Reuniunei române de musică«, amînat — din prilegiul adunării generale extraordinare a »Asociațiunei Transilvane« — pe 10 Martie n., — *nu se va mai ține*, statorirea ei pe vre-o altă zi, după concert, nefiind posibilă din causa postului Paștilor.

*

Din Macedonia. Sultanul Abdul Hamid II. a binevoit să acorde un firman penclădirea unei biserici românești în orașul Crușova. Acesta e al doilea firman împărătesc dat până acum pentru biserică românească. Prima biserică s'a clădit la Hrupișta.

*

D-șoara Bârsescu la Brașov. Cetim în „Gaz. Trans.", că d-șoara Agata Bârsescu, celebra tragediană, bine cunoscută Românilor din toate țerile, va da Sâmbătă ca oaspe al teatrului german din Brașov o singură representațiune. D-șoara Bârsescu vine dela București, unde Mercuri seara a jucat pe *„Ullranda"*, în drama cu același nume, scrisă de Maiestatea Sa Regina României, după-cum am fost anunțat la timpul seu.

*

Necrolog. Subscrișii cu inima înfrântă de durere aduc la cunoștință, că neuitatul soț, iubitul tată și frate *Ioan Dolian*, după un morb scurt dar' plin de grele suferințe, provĕzut cu SS. Sacramente ale moribunzilor 'și-a redat blândul și nobilul seu suflet Creatorului seu, Mercuri, în 24 Februarie 1897, la ½8 ore dimineața în al 69 an al vieții și 29-lea al fericitei sale căsătorii. Munca cinstită și sîrguincosă în postul unde încrederea superiorilor l'a așezat, îngrijirea pentru ai sĕi, au fost ținta vieții sale laborioase. Fie-'i țĕrîna ușoară și memoria binecuvêntată! Gherla 23 Febr. 1897. Catarina Dolian, jalnica soție., Rozalia, Ioan, întristații fii; Vasilie, Irina, frați.

*

Domnul Ioan Brândă, fost aproape un an de zile redactor al „Gazetei Bucovinei", s'a retras zilele acestea din redacțiunea acestei foi.

*

Deputație engleză la Menelik. Din Locudra se anunță oficios, că Ranell Rodd, al doilea secretar al ambasadei engleze din Cairo, va fi trimis în misiune specială la regele Menelik. Mai mulți oficeri, între cari și fiul prim-ministrului Salisbury, vor însoți pe Rodd, care va preda lui Menelik o scrisoare autografă a reginei Victoria.

*

Știre îmbucurătoare. „Dreptatea" anunță, că *biserica română din Fenlac*, care aproape doi secoli a stat sub stăpânirea sĕrbească, a fost încorporată în 21 l. c. le biserica română gr.-or. Dl Traian Putici, protopopul Timișoarei, s'a presentat în ziua de mai sus la fața locului pentru a face formalitățile luării în seamă a bisericii.

*

Conferența sanitară din Veneția. Delegații statelor europene la conferența sanitară internațională din Veneția sûnt repartisați astfel: Germania 3, Austro-Ungaria 11, Belgia 2, Danemarca și Bulgaria câte unul, Egiptul 2, Spania 3, Francia 4, Englitera 4, Grecia 2, Persia 1, Portugalia 3, România 2, Rusia 3, Sêrbia 1, Svedia și Norvegia 3, Elveția 2 și Turcia 3, — adecă în total 57.

*

Nouă episcopie în Bosnia. Guvernul Bosniei a instituit în Banjaluca o nouă episcopie gr.-or. sêrbească. La acest nou scaun episcopesc e destinat protopresbiterul gr.-or. din Panciova, Sava Stojcsics. Totodată se va întregi și scaunul episcopal din Turlin, la care e destinat archimandritul Zsicovics.

*

Bani noi. În Cremniț se vor bate anul acesta 50 milioane piese de bronz à 2 fileri și 5 milioane piese à 1 filer. Totodată se vor bate și 970.000 piese de aur à 20 și 10 coroane. Așadar în total monetăria din Cremniț ne va da anul acesta 55,970.000 piese de bani. — Să fim deci — cu pungile deschise!

*

Ciuma în Londra. Din Berlin se anunță, că într'o societate științifică de acolo excelentul bacteorolog Dr. *Kolle* a ținut o conferență despre ciumă. Dr. Kolle, care în vremea din urmă a făcut studii bacteorologice în Londra, a declarat în conferența sa, că și *în Londra au obvenit mai multe casuri de ciumă*, și că materialul pentru studiile sale 'și 'l-a luat din trupul celor ciumați.

*

Expoziție socialistă. Cu prilegiul expoziției universale parisiene din 1900, socialiștii plănuesc arangiarea a parte a unei expoziții pur socialiste. Această expoziție va primi numai lucrări de socialiști. Într'un pavilon separat vor fi expuse portretele șefilor secialiști și operele lor literare, cum și toate acele scrieri, cari tractează despre mișcarea socialistă în secolul XIX (1848—1870.) Socialistul belgian Rean tractează în acest scop cu germanul Bebel, francezul Jaurès, italianul Ferri și belgianul Wandervelde.

*

Chemarea la arme a reserviștilor. Foile din Budapesta anunță, că ministrul de honvezi a dispus urgenta chemare la deprindere de arme pe 8 săptămâni a acelor honvezi reservești, cari n'au putut fi instruați. Numărul acestora se urcă la 17000. Ei nu vor fi chemați deodată, ci pe rînd. Prima serie de 8 săptămâni se va începe cu 1 Martie n.

*

Cremațiunea lui Mitterwurzer. La 22 Febr. n. cadavrul celebrului actor Mitterwurzer a fost, în sfîrșit, exhumat și — conform dorinței rĕposatului — ars în crematorul din Gotta. La actul cremațiunii n'a asistat nici o rudenie, nici chiar soția sa, care s'a opus din toate puterile cremațiunii soțului ei. Câțiva prieteni actori din Gotha au format întreg publicul asistent. Unul dintre ei a rostit un discurs funebral. Cenușa rĕposatului va fi trimisă soției sale, la Viena. Mitterwurzer a lăsat o avere de 43.000 fl., dintre cari 15.000 fl. s'au dat unui fiiu nelegitim al seu, ceialalți revin fiiului și moștenitorului seu legitim.

*

Știri mĕrunte. Vestitul scriitor rus *Culis Pantelimon Alexandrovics* a rĕposat, în etate de 78 ani, în Borzna, guvernamentul Cernigov. — Societatea actorilor ruși, al cărei patron e Țarul, va ținea la Moscva o adunare, în chestia înaintării literaturii dramatice rusești. — Generalul român *Cruțescu* a reposat Marți în Bucuresti. — Știrea morții șachistului *Steinitz* se desminte. — Pictorul Munkácsy, care e îngrijit într'o vilă de lângă Bon, se află mai bine. — Alaltăieri noapte ucigași necunoscuți au omorît pe juvelierul Wolff din Budapesta și 'i-au prădat atelierul.

VARIETĂȚI.

(Insulă magnetică). Multe minunății mai înșiră poveștile, despre tainica insulă magnetică, ce atât de tare influențează asupra corăbiilor cari trec pe acolo, încât scoate din scânduri cuiele de fer. Ei, o astfel de insulă există și în realitate, deși cu o influență mult mai mică decât cea din povești. Insula aceea e Aornholm, care se ține de Dania. Influența ei magnetică pricinuește multe neplăceri corăbiilor, de oare-ce abate busola și în urmare corabia își pierde calea adevĕrată. Această influență se poate simți și în depărtare de 15 km.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Serată literară cu joc.

Membrii „Societății de lectură" a școlarilor dela gimnasiul superior fundațional din Năsĕud vor da o *serată literară*, Sâmbătă la 6 Martie st. n. 1897, în sala de gimnastică a gimnasiului. Prețul întrării: de persoană 50 cr. Începutul la 7 ore seara. Venitul curat este destinat în favorul bibliotecii școlarilor gimnasiali. Suprasolvirile și ofertele marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita în „Raportul gimnasial".

Programa seratei: 1. „Cuvênt de deschidere", rostit de președintele societății, Leontin Drăgan, stud. cl. VIII. 2. „Imn școlar", de I. Cartu, executat de corul școlarilor. 3. „Caracterul lui Vlad Țepeș", de Emil Cojan, stud. cl. VIII. 4. „Cântec vênătoresc", de Tudor de Flondor, executat de corul școlarilor. 5. „Clevetici", monolog de V. Alexandri, predat de Valeriu Bercian, stud. cl. VII. 6. „Ovidiu în Tomi", dialog de V. Alexandri, predat de V. Gheție și Alexandru Tahiș, stud. cl. VIII. 7. „Zis'a badea", de V. Mandinescu, executată de corul școlarilor. 8. „Despre baladele istorice române", disertațiune de Leontin Drăgan, stud. cl. VIII. 9. „Carol al IX-lea", poesie de G. Coșbuc, declamată de Stefan Scridon, stud. cl. VIII. 10. „Poutpouriu poporal", de I. Vidu, executat de corul școlarilor. 11. „Cuvênt de închidere", rostit de vicepreședintele societății Vasile Richigean, stud. cl. VII. După serată petrecere cu joc.

Petrecere mascată.

„Reuniunea română de cântări din Hațeg" învită la petrecerea mascată, ce se va arangia Sâmbătă în 6 Martie st. n. în sala hotelului „Mielul pe aur". Venitul este destinat pentru „Reuniunea femeilor române din comitat" și pentru „Reuniunea română de cântări din loc". Începutul la 9½ ore seara. Bilete: de familie până la 3 persoane 2 fl., de persoană 1 fl., se pot procura la dl I. Popovici; ear' în seara petrecerii la cassă. Publicul este admis și în ținută de soirée. Invitațiunea este absolut personală.

Posta redacțiunii.

Dlui *D. V. Z.* învĕțător în *Nireș*. Ai scris așa de mult (5 coale) și ai spus așa de puțin. Dacă vreai să discuți o chestiune, cum e relațiunea dintre învĕțători și preoți, poftește. Scrie bine, cuviincios, fără personalități și vom publica. Pentru apĕrarea „dascălilor millenariști" n'avem loc; pentru alte chestiuni, de ori-ce natură, cari țintesc la binele poporului românesc, „Tribuna" e deschisă ori-cui, care știe să o ocupe în mod vrednic.

Beatrix Se va publica, cu omiterea unor pasage. Pare a fi scris într'un moment de indisposiție. Fentru partea personală mulțumite.

Din public.*)

Betlean, 17 Febr. n.

Onorată Redacțiune!

Cred, că împlinesc o sfântă datorință venind cu rugarea să binevoiți a da puțin loc în prețuita noastră „Tribuna" următoarelor șire.

În 20 Februarie a. c. st. n. institutul de credit și economii „Someșana" cu sediul în Dej are să-'și țină adunarea generală a VII. Rĕzimată singur pe spriginul propriu, în decursul anului aspirat în butul relațiunilor financiare și economice puțin favorabile, precum apare din bilanțul și raportul direcțiunii, s'a constatat totuși un profit nu puțin uimitor de 12.498 fl. 94 cr., avênd până în acest an un capital de 50.000 fl.

Din acest câștig, pentru scopuri de binefacere și culturale ven. direcț. a votat generos considerabila sumă de 1199 fl. 76 cr. împărtășind de aici și bisericii și școalei noastre din Betlean 100 fl. precum și în anii trecuți în patru rênduri tot câte 100 fl. bine știind, că mai în bun loc ca și aici, nici că se putea da acest ajutor, fiind Betleanul loc central, dar' sărac și mult cercat de uneltirile străine prin școala de stat edificată pe la anul 1379. Preamărit să fie D-zeu, că avênd școala noastră în frunte oameni cu multă tragere de inimă, până acum tot numai înainte a mers arĕtând progrese frumoase, deși cele 6% dare de școală sûnt ridicate pe seama școalei de stat, și deși venind în mijloc despăgubirea regalielor, prin agitațiuni puse la cale prin inimicii școalei noastre, acelea s'au împărțit între sortași.

Între asemenea impregiurări dar' greutățile spre susținerea nimbului școalei noastre an de an se agravează, însă sûntem tari în credința că forțele noastre îndoit vor crește, învinge și triumfa, căci energia conducĕtorilor nostri în această direcțiune este mângâitoare garanție și pe viitor.

Pentru acest marinimos ajutor nu întârziu și pe această cale în numele întregului popor român a aduce cele mai călduroase mulțumiri de intimă recunoștință atât onoratei direcțiuni cât și generoșilor fundatori ai acestui bine condus institut român, rugându-se umilit, ca să ne țină în vedere și pe viitor; în schimb și noi, precum în trecut așa pe viitor vom ști a ne păstra caracterul acelui sanctuar nepătat, dând exemplu altora.

Gregoriu Pușcariu,
protopop.

*) Pentru ce'e cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu este responsabilă.

Mai nou.

Rusia stă gata!

Știri venite din Besarabia spun, că de-alungul Prutului sûnt înșirate trupe rusești, mai numĕroase ca la anul 1877, când cu resbelul ruso-turcesc. Față cu aceste pregătiri de rĕsboiu, România încă face tot posibilul, ca să nu fie suprinsă cumva din partea Rusiei. Toate sûnt puse la cale în regatul român, atât de bine, încât în 48 de ore 150.000 de ostași români pot fi concentrați în oricare punct al țerii.

Autonomia Greciei.

Chestiunea cretensă e aproape de deslegare. Cum se telegrafează din Londra, — Anglia, Francia, Italia, Rusia și Austro-Ungaria vor da o declarațiune sĕrbătorească, în care vor *garanta autonomia Cretei*. Germania își dă consimțĕmêntul, după-ce va eși Grecia din Creta. Până la organisarea definitivă a insulei, administrarea ei provisorie va fi lăsată în grija *Austro-Ungariei*.

Studenții din Viena.

Din Viena ni-se telegrafează, că ieri a avut loc la universitatea de acolo, o mare demonstrațiune studențească îndreptată în contra Turciei. Studenții au manifestat la consulatul Greciei.

Încep presiunile.

— Telegramă particulară. —

Cernăuți, 26 Febr. n.

Guvernul contral a fost declarat, că va păstra neutralitate la alegerile din Bucovina. Cu toate acestea *unii prefecți districtuali fac presiuni* de tot felul pentru a împedeca alegerea pentru Reichstag a domnului *Dr. Popovici*, în curia a cincia.

Bibliografie.

Cartea durerii.

A apărut și se află de vênzare la „Tipografia", societate pe acțiuni în Sibiiu:

„Cartea durerii" de *Emil Bougaud*, episcop francez, tradusă de Iacob Afin Nicolescu. Cartea aceasta ca formă e un volum de 174 pagine elegant și de o frumseță rară la cărțile noastre, ear' ca cuprins e o lectură plăcută și folositoare.

Excelența Sa Metropolitul *Mihali* a recomandat această carte clerului și poporului printr'un special circular, în care zice următoarele:

„Acest opșor cuprinde un ciclu de meditațiuni creștine, morale și religioase, din cari se vede puterea religiunii creștine, care mângâie sufletul omului în năcazuri și suferințe, turnând peste el balsam vindecător.

„Cetindu-o cu atențiune, ori-și-ce creștin se va convinge, „cât de puternic este Dumnezeu în mângâierea muribunzilor și cât de sublimă e religiunea creștină în suferințele mari ale sufletului".

În „Editura cărților școlare" din Brașov a apărut: *„Istoria patriei"* în legătură cu evenimentele epocale din „Istoria universală" pentru școalele poporale române, de Vasile Goldiș, profesor. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. Prețul 25 cr.

A apărut fasc. II. din

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ"

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român"

de

Dr. Corneliu Diaconovich,

prim-secretarul „Asociațiunii".

1 fascicol 1 fl.; pentru România lei 2.50.

Acest dicționar enciclopedic se lucrează de aproape 200 de autori distinși și apare în editura librăriei W. Krafft în Sibiiu, în extensiune de cel puțin 2 tomuri de câte 60 coale de tipar, cu numĕroase ilustrațiuni și harte.

Publicarea se face în fascicole de câte 6 coale, 10 fascicole formează 1 tom. Fascicolele apar în intervale de 6 săptămâni.

Abonamente se pot face: la editorul W. Krafft în Sibiiu, și la toate librăriile.

Abonamentele obligă la procurarea opului întreg și se pot face pe lângă achitarea anticipativă a prețului cel puțin pentru câte 1 fascicol, ori pentru câte 1 tom. Abonații primesc fascicolele franco.

Ca expedarea să nu sufere nici o întârziere, prețul fascicolului următor este a se achita cel mult în 30 de zile după primirea celui premergĕtor.

Pentru înlesnirea solvirii abonamentului se pun la dispositia on. abonenți din Ungaria bilete de plată de ale cassei de păstrare postale.

Pentru a evita eventuale erori se cere, ca cu ocasiunea trimiterii prețului de abonament să se noteze pe cupon nrul aflător pe învĕlișul, în care se trimit fascicolele „Enciclopediei Române".

Domnii abonenți sûnt rugați — în interesul lor propriu — a enunța la timp eventualele schimbări de locuințe (adrese).

După terminarea publicării opul se va vinde în librării cu un preț ridicat.

Deposit general pentru România la librăria Carol Müller în București, (Calea Victoriei 53).

Călindarul zilei.

27 Febr. n. 1897

Iulian: S. Apost. Onisim.
Gregorian: Leander.
Soarele: rĕsare 6 39, apune 5.21 m.

Buletin meteorologic.

Din țeară 25 Febr. n. 9 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	Vîntul tăria
Budapesta	762	— 2.4	—	—
Sătmar	763	— 4.8	SV	1
Cluj	762	— 3 4	S	2
Orșova	764	— 3.2	VS	3
Arad	763	— 1 1	NV	1
Panciova	762	— 3 7	SV	4

Sosiți în Sibiiu.

În 26 Februarie n. 1897.

Hotel *„Împĕratul Romanilor"*. Gotz, Schwarz, Hegyessy, K. Kaufman și Neuman din Budapesta, voiagiori, E. Klement din Stutgart și Freund din Praga, voiagiori. Oren ohn și Voina din Brașov, comercianți. Stein din Apoldul-mare și Mandel din Sĕliște, ingineri. Palkevits din Cluj. Gold, cassier din Turnu-roșu.

Hotel *„Neurihrer"*. I. Schwarz din Apoldulmare și A. Schnapek din Sĕliște, intreprinzĕtori. S. Fleissig și Weiss din Timișoara, comercianți, Bernlochner și V. Lienert, voiagiori din Viena.

Hotel *„Meltzer"*. Walther ospĕtar din Sĕliște. Bibarits, negutĕtor din Oedenburg. L. Putnoky din Săn-Mihaiu.

Teatru orășeneso în Sibiiu.

Vineri, 26 Februarie n.
În beneficiul d-șoarei Iosefina Makesch:

„Der arme Ionathan".

Operetă în 3 acte de Millö ker.
Începutul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Febr. n. 1897.

Sĕminațe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Prețul per 100 chilogr. până	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo dela	Prețul per 100 chilo până
Grâu						
Bănățenesc nou	77	8.05	8.15	78	8.15	8.2[illegible]
Grâu dela Tisa „	77	8.20	8.25	78	8.25	8.30
Grâu „ Pesta „	77	8.15	8.20	78	8.20	8 25
Grâu de Alba-Reg. „	77	8.25	8.20	78	8 20	8 25
„ „ Bacica „	77	8.25	8.30	78	8.30	8.35
Grâu ung. de Nord „	77	—.—	—.—	78	—.—	—.—

Sĕminațe, vechi ori noue	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Prețul per 100 chilogr. până
Sĕcară		70—72	6.65	6.70
Orz	de nutreț	60—62	4.—	4 35
„	de vinars	62—64	5.10	5 90
„	de bere	64—66	6 50	8.—
Ovĕs	—	39—41	5.70	6 25
Cucuruz (porumb)	bănățean	—	3.45	3.52
„	de alt soiu	—	3 30	3 45
Meiu		—	11 75	12 00
Hrișcă		—	5.30	0 60

Livrată pe lunile viitoare.	Grâu	Sept.-Oct.	—.—	Marfă per 100 chilogr.	—.—
	„	Mart.-Apr.	8 25		8 20
	Cucuruz	Maiu-Iun.	3.89		3 90
	„	Iulie-Aug.	—.—		—.—
	Ovĕs	Mart.-Apr.	5.93		5.95
	„	Oct.	—.—		—.—

Producte diverse	Soiul	Cursul dela	Cursul până
Sĕm. de trif.	Lucernă ungurească	45.—	50.—
„	roșie	35.—	40.—
Oleu de rap.	rafinat	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	54.—	54.50
„	dela țeară	—	—
Slănină	uvântată	—.—	—.—
„	afumată	55 —	56.—
Sĕu		—	—
Prune		—.—	—.—
Lictar	slavon, nou	19.—	19.50
„	bănățenesc	17.—	17.60
Miere	brută	—	—
„	galbină străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—

Spirt	Bani	Marfă
Brut, pentru rafinărie	14.75	15.—
Rafinat, pentru comercianți mari	52.50	53.—
Brut, „ „ „	50.50	51.—

Cursul pieții din Sibiiu.

Din 26 Febr. n. 1897.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.46	vênd.	9.51
Lire turcești	„	10.60	„	10.66
Imperiali	„	9.50	„	9.55
Ruble rusești 100 à	„	126.—	„	127.—
Galbeni	„	5.62	„	5.68
Napoleon-d'ori	„	9.49	„	9.55
„ (rusești)	„	9.46	„	9.51

Bursa de Budapesta.

Din 23 Februarie n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	122.50
„ ung. val. cor. 4%	98.75
Împrumutul căilor ferate ung.	121.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	104.—
Bonuri rurale ung.	97.—
„ „ croate-slavone	97.—
Obligațiunile desp. regaliilor	100.10
Împrumut cu premiu ung.	152.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.50
Renta de hârtie austriacă	100.50
„ de argint austriacă	100.75
„ de aur austriacă	120.25
Losurile austriace din 1860	—.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1015.—
„ „ de credit ung.	—.—
„ „ „ „ austr.	—.—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina"	100.75
Argintul	—.—
Galbeni împĕrătești	5.65
Napoleon-d'ori	9.53
Mărci 100 imp. germane	58 87
London 10 Livres sterlingi	119 90

Bursa de Viena.

Din 24 Februarie a. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	122.65
Renta ung. v. c. 4%	98.80
Împrumutul căilor ferate ung.	124.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	121.7
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	101.25
Bonuri rurale ung.	97.14
„ „ croate-slavone	101.—
Împrumut cu premiu ung.	153.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	142.—
Renta de hârtie austriacă	100.65
„ „ argint austriacă	100.95
„ „ aur austriacă	122.—
Losuri austriace din 1860	—.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1020.—
„ „ de credit ung.	421.50
„ „ de credit austr.	346.50
Argintul	—.—
Galbeni împĕrătești	5.67
Napoleon-d'ori	9.52
Mărci 100 imp. germane	58.90
Londra 10 Livres sterlingi	120.—

Bursa de București.

Din 13 Febr. v. — 4 ore p. m	Cassa
Renta rom. per 1875 5%	100
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldverschreib)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. (Rural conv.) 6%	100
Împrumutul municipal 5%	97
Scrisuri func. rurale 5%	—
„ „ „ 7%	—
Idem urbane 7%	—
„ „ 6%	102
„ „ 5%	87
Banca-Naț. (100 lei vĕrs. într.)	1468
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vĕrs.)	420
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vĕrs.)	467
Soc. rom. de reasig.	118
Soc. r. de con. (250 lei vĕrs.)	106
Oblig. Cassei Pensiunilor	280
Agio	—
Schimb.	
Londra 3 luni	—
„ cek	—
Berlin 3 luni	—
„ cek	—
Paris 3 luni	—
„ cek	—
Viena	—
„	—
Agio	—

Editor și redactor responsabil: **Teodor V. Păcățian.**
Proprietar: Pentru „Tipografia", societate pe acțiuni: **V. H. Dressnandt.**

Cassa de păstrare (reuniune) în Sălişte.

Convocare.

P. T. membrii Cassei de păstrare (reuniune) din Sălişte se convoacă la şedinţa

adunării generale ordinare,

conform §-lui 15 din statutele reuniunii pe **Duminecă, în 7 Martie st. n. la 2 ore p. m.** în sala cea mare a şcoalei române gr.-or. din Sălişte pe lângă următorul

Program:

1. Raportul general al direcţiunii şi propunerile acesteia.
2. Raportul cosiliului de inspecţiune.
3. Staverirea bilanţului cu 31 Decemvrie 1896 şi distribuirea profitului net.
4. Aprobarea regulamentelor despre depunerile spre fructificare, împrumuturile cu cavenţi şi hipotecare.
5. Eventuale propuneri insinuate conf. §. 15.
6. Alegerea membrilor consiliului de inspecţiune conf. § lui 20.

Din şedinţa direcţiunii Cassei de păstrare ţinută la 18 Februarie 1897.

[799] 2—2 **Direcţiunea.**

Bilanţul

Cassei de păstrare (reuniune) în Sălişte

pe al XIII-lea an de gestiune 1896.

Contul bilanţului.

Active:				Pasive:			
Cassa în numărar		11991	55	Depunerile membrilor (capital social)		12900	—
Împrumuturi pe obligaţiuni cu cavenţi		152001	60	Fondul de reservă		24789	38
Împrumuturi hipotecari		127286	50	Fondul de binefaceri		11026	59
Efecte publice		16490	—	Depuneri spre fructificare		251411	32
Credit de cont-curent		5080	90	Interese transit. anticip. pro 1887		1277	87
Interese transitoare restante		759	10	Diverse conturi creditoare		5521	68
Mobiliar	fl. 592.30			Profit transpus din 1895	fl. 50.22		
după amortisare de	„ 59.23	533	07	Profit net	„ 7655.74	7705	96
Diverse conturi debitoare		490	08				
		314632	80 *)			314632	80

Contul profitului şi perderilor.

Debit:				Credit:			
Interese:				Profit transpus din 1895		50	22
pentru depun. spre fructi.	fl. 10135.72			Interese dela împrumuturi pe obligaţ. cu cavenţi	fl. 12762.10		
pentru depun. membr. noi	„ 388.10			Interese dela împrumut. hipotecari	„ 8510.48		
pentru împr. luate pe efecte	„ 356.39			Interese dela efecte publ.	„ 815.28		
de escompt	„ 146.55	11026	76	Interese dela credit de cont-curent	„ 178.78	22266	64
Spese:				Provisiuni		1297	98
a/ salare, marce de presenţă remuneraţie	„ 1778.73			Diverse		24	—
b/ imprim., registre, porto, diverse	„ 912.91	2691	64				
Contribuţiune:							
directă	„ 1774.35						
10% după interese la depun.	„ 980.90	2155	25				
Amortisare din mobiliar		59	23				
Profit transpus din 1895	fl. 50.22						
Profit net	„ 7655.74	7705	96				
		23638	84			23638	84

Sălişte, în 31 Decemvrie 1896.

Dr. Nicolae Maier m. p., preşedinte. **Petru Drăgits** m. p., v.-preşedinte. **Nicolae Neamţu** m. p., secretar.

Nicolae Mosora m. p., cassar. **Constantin Herţia** m. p., comptabil.

Membrii în direcţiune:

Dr. N. Calefariu m. p. **Dum. Roman** m. p. **Buc. Comşa** m. p. **Ioan Comşa** m. p.

Subsemnatul consiliu de inspecţiune am examinat bilanţul present, precum şi contul profitului şi perderilor şi le-am aflat în deplină consonanţă cu registrele principale şi auxiliare.

Dum. Vulcu m. p. **Ioan Banciu** m. p **Iordache Roşca Căpitan** m. p. **Dum. Lăpădat** m. p.

*) Din greşală s'a pus ieri o altă sumă. Se retipăreşte deci îndreptat.

La „Tipografia", societate pe acţiuni în Sibiiu, se află de vênzare:

Portretul domnului

Dr. IOAN RAŢIU.

Cu **50 cr.**

La „Tipografia", societate pe acţiuni în Sibiiu se află de vênzare:

Tabloul condamnaţilor în PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu **3 fl.**

Turnătoria de clopote şi fabrică de scaune de fer pentru clopote

Antoniu Novotny

în Timişoara-Fabric, [785] 1—26

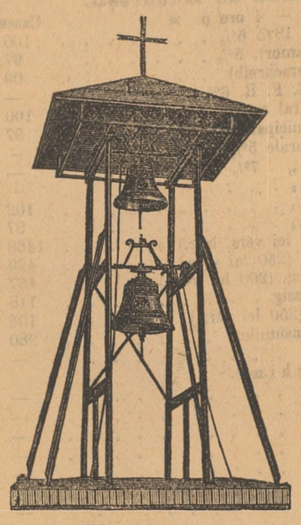

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouĕ, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanţă de mai mulţi ani, provĕzute cu adjustări de fer bătut, construite spre a le întoarce cu uşurinţă în ori-ce parte, îndată-ce clopotele sûnt bătute de o lăture prin ceea-ce sûnt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomând

clopote patentate găurite

de mine inventate şi mai de multe-ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut şi cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, aşa, că un **clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu.**

Mai departe se recomandă spre facerea **scaunelor de fer bătut, de sine stătător,** — spre **preadjustarea clopotelor vechi cu adjustare de fer bătut,** — ca şi spre turnarea de **toace de metal.** Clopote în greutate de 300 kg. şi mai jos se află totdeauna gata în magazin.

Preţ-curenturi ilustrate se trimit la cerere gratuit şi franco.

6/1897 végr. szám. [834] 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a nagyszebeni kir. törvényszék 1896. évi 6426/1896. polg. számu végzése következtében Dr. Russu Oktávián nagyszebeni ügyvéd által képviselt Ballu Iuon nagyszebeni lakos javára Ona Nicolae s. t. szentjánoshegyi lakosok ellen 100 frt s jár. erejéig foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 1071 frtra becsült szarvasmarhák, lóvak, sertések, gabona és takarmányból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ujegyházi kir. járásbiróság 2372/1896. számu végzése folytán 100 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi márczius hó 29 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 43 frt 43 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig Szentjánoshegy községében, Ona Nicolae, Bacsilla János és Voica Iuon házánál leendő eszközlésére **1897. évi márczius hó 3. napjának délelötti 10 órája** határidéül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Ujegyházán, 1897. évi február hó 17-ik napján.

Schuster Vilmos,
kir. birósági végrehajtó.

„Tipografia", societate pe acţ. în Sibiiu.

Portretul lui

Dr. Gregoriu Silaşi,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24×32 cm. sĕ trimite francat pentru **25 cr.**

Librăria „Tipografiei", soc. pe acţiuni.

Portretul

noului Episcop al Lugojului

Dr. D. Radu,

lucrat fin, ca o fotografie, în mărime de 18×29 cm.

Se poate procura dela Librăria „Tipografiei", societate pe acţiuni în Sibiiu

Preţul 25 cr.

Pentru aceasta sumă se trimite franco prin postă.

A apărut şi se află de vênzare la Librăria „Tipografiei", societate pe acţiuni în Sibiiu:

Studiu de Max Nordau

Naţionalitatea

Traducere de Rosmarin.

Aceasta broşură, plină de idei originale asupra *limbei naţionale* şi a *naţionalităţii*, inferează în cel mai necruţător mod *renegatismul.*

Preţul cu trimitere francată e numai 25 cr.

La „Tipografia", soc. pe acţiuni în Sibiiu se află de vênzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Preţul 70 cr. (cu porto postal 78 cr.)

Aceasta carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihályi de Apşa printr'un circular special.

„Tipografia", soc. pe acţiuni, Sibiiu.

Au eşit de sub tipar şi se află de vênzare:

Chestiunea Română în Roma.

Conferenţa domnului **Roberto Fava.**

Preţul numai 20 cr.

Mobile.

Numai producte proprii, pentru **întocmiri de salon, refector, dormitor şi odăi de locuit** în ori-ce stil, după desemnuri prescrise sau proprii.

Executarea lucrărilor la edificii, portale, întocmiri la prăvălii, hotele, cafenele, şcoale şi biserici, altare, amvoane şi strane.

Fritz W. Elges,
Sibiiu.

Fabrica: **Strada Sării (Zalzgasse) nr. 37.** — Deposit: **Strada Cisnădiei nr. 30.**

Primeşte comande din afară, garantând pentru **materialul uscat** şi pentru o executare elegantă, cu cele mai moderate preţuri.

Atelier propriu de tapeţier pentru mobile şi decoraţiuni.

Deposit bogat de tapete de hârtie. [1533] 18—20

La „Tipografia", societate pe acţiuni din Sibiiu se află de vênzare

TABLOUL

CONDAMNAŢILOR POLITICI

PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.

Preţul 2 fl.

La „*Tipografia*", societate pe acţiuni în *Sibiiu* se află de vênzare:

TABLOUL

„CONFERENŢEI NAŢIONALE".

În mărime 33×50 cm.

Cu preţul de fl. **1.60,** ear' cu trimiterea prin postă fl. **1.70.**

Stofe veritabile de Brünn.

6 bucată de 3·10 metri, destulă pentru un rînd întreg pentru **domni** costă numai

fl. 3.10	din veritabilă lână bună	lână curată de oaie.
fl. 4.10	din veritabilă lână bună	
fl. 4.80	din veritabilă lână bună	
fl. 6.—	din veritabilă lână mai bună	
fl. 7.75	din veritabilă lână fină	
fl. 9.—	din veritabilă lână mai fină	
fl. 10.50	din veritabilă lână foarte fină	

O bucată pentru un rînd negru de salon 10 fl.

Stofe pentru pardisiu, loden, peruvienne, doskings, stofe pentru oficianţii de stat ori de trenuri, cele mai fine kamgarnuri şi cheviots etc. se expedează pe lângă **preţurile de fabrică** dela reala şi prea cunoscută de solida [766] 2—24

Magazină de fabrică **Kiesel-Amhof în Brünn.**

Mustre gratis şi franco. — Spedare conform mustrelor.

Spre observare! P. T. publicul se face atent, că stofele sĕ procură cu mult mai **ieftin comandate direct,** decât prin intervenirea comercianţilor. Firma **Kiesel-Amhof în Brünn** trimite toate stofele **pe lângă preţurile adevĕrat de fabrică fără adaugerea rabatului pentru croitori,** care păgubeşte foarte mult muşterii privaţi.

Doamna Anna Csillag e însaşi vênzătoarea.

Eu Anna Csillag

cu pĕrul Loreley uriaş al meu, de 185 centimetri de lung, pe care 'mi-'l-am dobândit în urma folosinţei în decurs de 14 luni a pomadei inventate de mine, care este recunoscută din partea celor mai renumite autorităţi medicale ca singurul mijloc contra **căderii pĕrului,** pentru **accelarea creşterii** aceluia, pentru **întărirea pielei** capului; ea înaintează la domni creşterea de barbă plină, stufoasă, şi deja după o scurtă întrebuinţare împrumută atât pĕrului din cap, cât şi barbei o lucire şi desime naturală şi-'l scuteşte de o cărunţire până la adânci bĕtrâneţe.

Preţul unui borcănaş fl. 1, 2, 3, 5.

Expediţie zilnică în toate părţile lumii, dacă sĕ trimit banii înainte sau cu rambursă din fabrica

Anna Csillag **Viena,** I. Seilergasse Nr. 9.

Peptene Anna Csillag, garanţă fără a se frânge. Preţul 1 fl.
Perie de cap Anna Csillag, cea mai fină. Preţul 1 fl. 50 cr.

Stim. Madamme Csillag!
Vĕ rog a trimite pe adresa: Excel. Sa d-na Contesă Kielmanseg, soţia locţiitorului de stat, Viena, Herrengasse, 3 borcănaşe de pomadă à 2 fl., pentru îngrigirea pĕrului, cari 'şi-au dovedit deja resultatul bun.
Cu deosebită stimă, cameriera Excel. Sale: Irma Pletzl.

Slatina, în Boemia.
Stim. d-şoară Anna Csillag!
Aveţi bunătate, a-'mi trimice pe adresa mea 2 borcane din excelenta d-voastră pomadă de pĕr cu îndrumările de întrebuinţare.
Prinţ Fr. Auersperg.

Stim. d-şoară Anna Csillag!
Mĕ rog a-'mi trimite încă un borcan din renumita d-voastră pomadă.
Conte Felix Gonrey, Viena.

D-şoară Anna Csillag!
Mĕ rog a-'mi trimite cu rambursă postală încă douĕ borcane de pomadă de pĕr.
Conte Em. Ezterházy, Bakony-Szt-László.

Prea Stim. d-şoară Anna Csillag!
Am auzit mult despre excelenta influinţă a pomadei d-voastră de pĕr şi mĕ rog a-'mi trimite un borcănaş cu întoarcerea postei.
Cu distinsă stimă:
Conte Ladislau Eszterházy sen.

Stim. d-şoară Anna Csillag!
Aveţi bunătate a-mi trimite trei borcănaşe din excelenta d-voastră pomadă de pĕr.
Iacob Girardi de Ebenstein, Trient, Tirol.

Stimabilă!
Vĕ rog a-'mi trimite un borcănaş din preţuita d-voastră pomadă.
Contesa Anna de Wurmbrandt, Bickfeld.

Stim. d-şoară Anna Csillag!
Vĕ rog a-'mi trimite un borcănaş din vestita d-voastră pomadă de pĕr.
Marchiz A. Pallavicini, Abauj-Szemere.

D-şoară Anna Csillag!
Vĕ rog a-'mi trimite cu întoarcerea postei un borcănaş din excelenta d-voastră pomadă.
Lud. cav. de Liebig, Reichenberg.

Doamnă Anna Csillag!
Pentru repeţita trimitere a unui borcănaş din excelenta d-voastră pomadă, sĕ roagă
Princesa Carolath, Cöthen (Anhalt)

Stim. d-şoară Anna Csillag!
Mĕ rog a-'mi mai trimite cu reîntoarcerea postei un borcănel din renumita d-voastră pomadă de pĕr.
Dr Alex. cav. de Neupauer, Graz Hofgasse.

Stim. d-şoară Anna Csillag!
Vĕ rog a-'mi trimite cu întoarcerea postei douĕ borcănaşe pomadă de pĕr.
L. Schwenk de Reindorf, soţie de căpit. în Praga.

Stimabilă!
Vĕ rog respectuos a-'mi trimite cu rambursă un borcănaş din excelenta d-v. pomadă de pĕr.
Conte Guido Starhenberg, Küpösd.

Unica pomadă Natalia e unicul mijloc de frumseţe pentru dame, mijloc care face faţa înfloritoare, fragedă şi tinerĕ, netezeşte ori-ce încreţituri şi face sĕ dispară coşurile, petele şi toate necurăţeniile cari obvin pe faţă, curăţă perfect faţa de sgrăbunţele văratice în foarte scurt timp. **Unica pomadă Natalia** face pelea gingaşe teintului, îi dă o înfăţoşare strălucitoare. Preţul de borcănaş 2 fl. şi ţine multă vreme, aşa, că folosul lui nu costă mai mult de 2 cr. pe zi. Pudră Natalia 80 cr. săpun Natalia 10 cr. — Comandele prin trimiterea înainte a banilor sau cu rambursă sûnt a se adresa la depositul principal: *Anna Csillag, Viena,* I., Seilergasse 9. [19] 7—10

Pentru „Tipografia", societate pe acţiuni: V. H. Dressnandt. Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.